Vaga general victoriosa al Baix Llobregat

PROLETARIS DE TOTS ELS PAISOS, UNIU-VOS!

treball

òrgan central del

Partit Socialista Unificat de Catalunya

Núm. 394 Barcelona, 16 de juliol del 1 974 PREU: 8 Ptes.

EDITORIAL

La classe obrera, tot el poble de Catalunya, ha viscut aquests dies, altre cop, una experiència molt important en la lluita de masses, en el combat per la LLIBERTAT, en la marxa cap a l'emancipació de la classe obrera. Ha vist, ha viscut, com és possible avui que el nostre poble es posi dempeus i mostri la seva força, la força de la unitat i de la raó, la força de les masses combatent pels seus drets.

Ha estat la més important acció obrera a Catalunya, sota la dictadura. La VAGA GENERAL a tota una comarca. Uns 50.000 treballadors en acció, al carrer, amos durant una setmana de les fàbriques i del carrer, sense que la massiva presència de la policia servís per a gaire més que per a recordar-nos que vivim en un règim feixista i que cal acabar amb ell.

Uns 2 milions d'hores de vaga. I un final victoriós. La patronal obligada a negociar i a cedir. Enfrontament públic, provocat per la vaga, entre els sectors capitalistes més ultres i els partidaris d'acceptar la realitat de la correlació de forces existent a la comarca (i de fet ja al país). Els patrons, els jerarques de la CNS, el governador civil, el règim en definitiva, obligats a negociar amb els dirigents obrers, amb els dirigents de la vaga, a reconèixer-los com a tals. S'ha imposat, doncs, a la pràctica, el reconeixement del DRET DE VAGA, "legalitzant-la", el reconeixement de les formes pròpies d'organització i de lluita de la classe obrera. S'ha imposat, en definitiva, el SINDICAT DE CLASSE a través de l'acció.

¿Es tracta de coses "insospitades" com les qualifiquen alguns que, altre cop, es sorprenen? ¿Fins a quan ens pescarà de "sorpresa" la capacitat de lluita, la combativitat, la maduresa, la consciència de la nostra classe obrera?

Fa un més dèiem a TREBALL que al Baix Llobregat existien condicions per a la realització de la VAGA GENERAL; però que per fer-la calia saber COM organitzar-la i desenvolupar-la, COM decidir-la... Creiem que els treballadors del Baix Llobregat ens ho han explicat amb força claredat.

D'una banda a través d'un procés de treball de fons, de llarg abast i gran experiència acumulada: ens referim essencialment a la lluita entorn al conveni comarcal del metall, a la lluita contra el darrer laude, al procés de múltiples assemblees generals a Cornellà, d'assemblees locals i de fàbrica, als nombrosos aturs fets els darrers mesos a través d'aquests instruments de democràcia obrera.

Procés de mobilització de base important, imprescindible; però que alhora, en el seu desenvolupament, no és prou garantia per saltar a formes superiors de lluita si no es troben els moments, les conjuntures, si hom no reacciona amb sensibilitat davant dels nous elements de la lluita i de la situació política general, si hom no actua amb prou confiança en la classe obrera.

En aquest cas l'element detonant ha estat, d'una banda, la negativa de la patronal a negociar i, sobretot, la lluita d'ELSA. Lluita, VAGA TOTAL, llarga ja d'un mes i mig i que amb la retirada de la demanda a Magistratura per part dels treballadors va precipitar els esdeveniments. A aquest respecte voldríem assenyalar que l'actitud d'una aparent "renúncia" a arribar al final de la "utilització de les possibilitats legals", va ser més aviat un "no supeditar-se" a la

(passa a la pàg. 2)

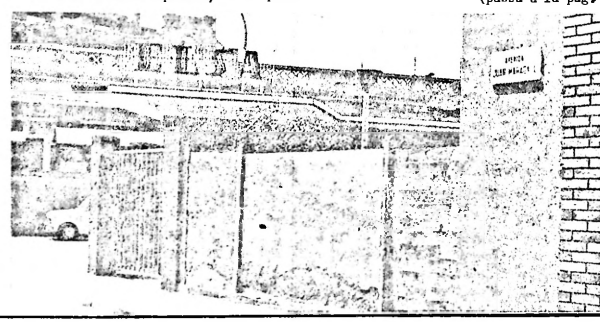

A la pàgina 2:

COM S'HA FET UNA VAGA GENERAL D'UNA SETMANA

Editorial (continuació)

legalitat feixista, superar-la en el moment oportú. I això al costat de la més audaç imposició de la legalitat de fet pels vaguistes d'ELSA, com és ara la conquesta dels locals del "sindicat" per a les seves assemblees i l'organització pública de la solidaritat econòmica, com a centre d'informació de la seva vaga. La retirada de la demanda fou una intel.ligent mesura que, partint de la correlació de forces existent, va significar dur en termes d'urgència el centre del problema altre cop als treballadors, en un moment en què la solidaritat estava en ascens i amb la idea de no esperar que les vacances caiguessin damunt.

En el desenvolupament de la VAGA GENERAL ha jugat un paper fonamental el centre de decisió que han estat les assemblees de càrrecs sindicals a la CNS. Assemblees que, evidentment, ben poc haguessin pogut fer si alhora el centre de decisió objectiu, global, no hagués estat a les fàbriques i al carrer, als centenars i milers d'assemblees i mítings que es succeïen tot al llarg de la VAGA GENERAL. El lligam entre ambdós centres s'ha establert a través dels centenars de quadres obrers amb càrrec sindical que s'han guanyat la representativitat durant anys de lluita i, ara, al capdavant dels treballadors.

Ha estat molt important per a la realització material d'aquestes assemblees, per a imposar públicament la legalitat obrera que representaven, la presència del delegat comarcal de la CNS a la major part d'elles i del delegat provincial Socías a algunes.

Un altre aspecte important d'aquesta VAGA GENERAL a subratllar és l'element d'ordre que han constituït els treballadors a les fàbriques i al carrer. Les úniques provocacions van venir del cantó de la policia. Una prova més de la maduresa i capacitat del nostre poble per garantir en la revolució política l'ordre democràtic, l'ordre revolucionari.

La solidaritat desenvolupada a Barcelona i a tot Catalunya ha pesat també favorablement en la victòria assolida. Solidaritat que, tot i que globalment encara l'hem de considerar autocríticament com INSUFICIENT, per dessota DEL QUE ÉS POSSIBLE AVUI A TOT ARREU, ha tingut múltiples formes que han expressat, però, la inequívoca sensibilitat de tota la població al voltant del que succeïa al Baix Llobregat. Des dels ATURS durant tota la setmana a la SEAT fins a les múltiples recollides d'ajut econòmic.

Tot això, però, no hagués estat possible sense la correlació de forces de l'actual moment polític. Moment en el qual la necessitat de la revolució política, del canvi, de la llibertat, és una necessitat sentida per les masses i al voltant de la qual avança la convergència dels més amplis sectors.

Com s'ha fet una vaga general d'una setmana

Els antecedents d'aquesta acció els trobem en diversos elements que hem donat als números anteriors i que es poden resumir en la lluita entorn al CONVENI COMARCAL DEL METALL i en la lluita i llarga VAGA dels treballadors d'ELSA. En les assemblees de càrrecs sindicals, en els grups de vaguistes d'ELSA pels carrers de Cornellà. En l'estímul per a la difusió d'aquesta lluita que representava la "permanència" dels vaguistes d'ELSA a la CNS de Cornellà i els centenars de delegacions que hi feien cap,de tota la comarca, de tot Catalunya. Així es va arribar al 3 de juliol, amb la negativa de la patronal a negociar el conveni comarcal i amb un mes i mig de vaga total a ELSA i més d'un mes a SOLVAY.

3 de juliol
Aturs en un centenar d'empreses

L'atur havia estat convocat alguns dies abans en una assemblea general d'enllaços i jurats de la comarca presidida pels presidents de les UTT i els membres de la Comissió Deliberadora del Conveni comarcal del metall.

Aquest mateix dia hi ha el judici d'ELSA a Magistratura. Els treballadors retiren la demanda i col.loquen així davant la classe obrera de tota la comarca la necessitat d'una urgent mobilització solidària. Necessitat sustentada per la gran sensibilitat que hi havia ja i que, juntament amb el conveni comarcal, havia estat a la base dels aturs d'aquest mateix dia. Però calia fer un pas més i això és el que es va decidir a l'assemblea d'aquest dia a la CNS.

Assemblea obrera als locals de la CNS a Cornellà: hi fan cap alguns milers de treballadors. Uns 600 aconsegueixen entrar-hi, malgrat la presència de la policia pels voltants. No els deixen sala. Els treballadors fan l'assemblea a les escales, amb força i serenitat. S'informa dels aturs que hi ha hagut al matí. Després els treballadors d'ELSA informen de llur situació, de llur disposició a prosseguir el combat. L'assemblea assumeix amb gran responsabilitat la importància del moment. Es convoca, per l'endemà al matí, VAGA GENERAL.

4 de juliol
Comença la vaga

A la major part d'empreses comença la jornada amb assemblees. S'expliquen els acords de l'assemblea de la nit abans. L'atur, la VAGA, es produeix a moltes d'elles des del primer moment. D'algunes fàbriques i tallers comencen a sortir treballadors al carrer, tal com s'havia orientat. Es van formant grups, piquets de masses, que recorren Cornellà i Sant Joan Despí. S'aturen altres fàbriques, més treballadors s'afegeixen als piquets, hi ha vàries manifestacions, grups de centenars, un de fins a 4.000 treballadors. Es rep amb gran estusiasme la nova de cada fàbrica que se suma a la vaga, particularment quan ho fa TORNILLERIA MATA, tan castigada per la repressió policial i patronal quan la seva darrera vaga.

A les 10 del matí Cornellà i Sant Joan Despí estan paralitzats del tot. ÉS LA VAGA GENERAL!

Hi acuden noves forces repressives. grisos, guàrdia civil, socials, però són impotents. Segueixen i persegueixen els grups de treballadors, intenten dissoldre'ls; però els grups es reconstitueixen tot seguit; darrera mateix de la policia arriben altres grups d'obrers.

Assemblea general d'enllaços i jurats

Tal com es va acordar el dia abans acuden massivament els treballadors a la CNS.La premsa havia informat que "per ordre governativa han quedat suspeses tota mena d'assemblees i reunions" (que pinxo en Martin Villa!). Efectivament, els locals de la CNS estan "protegits" per abundoses forces de policia que priven el pas als treballadors. Però la força obrera, la força d'una VAGA GENERAL engegada podia vèncer tal "prohibició".

Un grup de càrrecs sindicals va aconseguir entrar i convèncer el delegat comarcal (amb els arguments de la lluita obrera) que anés amb ells a parlar amb la policia per tal que poguessin entrar els càrrecs sindicals. Així es va fer i es va aconseguir. Eren en realitat els propis dirigents obrers que des de la porta anaven cridant. I així van entrar-hi fins a 300. Tres-cents dirigents obrers, no pas tots amb càrrec sindical, els autèntics representants de tota la comarca.

A fora romanien milers de treballadors que, en grups de fins un miler, provocats de tant en tant per la policia, esperaven el resultat de l'assemblea.

Com s'ha fet una vaga general d'una setmana

I l'assemblea es va desenvolupar durant una hora i mitja als locals de la CNS, que altre cop eren locals "dels treballadors". I si bé estaven voltats per la policia, aquesta ho estava per milers de treballadors. Es va examinar la situació de VAGA GENERAL efectiva ja a Cornellà i a Sant Joan Despí, els sturs força nombrosos que s'havien produït a tota la comarca. Durant l'assemblea es va saber que la Delegació del Treball acceptava la declaració de "conflicte col.lectiu" al metall. Una primera victòria. Els treballadors d'ELSA varen reafirmar la seva voluntat de lluita, alhora que llur disposició per a la negociació.

I l'ASSEMBLEA va decidir: estendre la VAGA GENERAL a tota la comarca els dies divendres 5, dissabte 6 i dilluns 8 i aquest dia tornar a reunir l'assemblea general.

Durant l'assemblea el delegat comarcal, que havia facilitat l'entrada, no va aparèixer. En acabat hom el va anar a buscar perquè amb una delegació de l'assemblea sortís i exigís a la policia que escampés i deixés lliure la sortida. Altre cop la policia va cedir. Se'n va anar. I els 300 reunits varen sortir a explicar als que esperaven, a tota la comarca, els acords: LA LLUITA CONTINUA!

Dies 5, 6 i 7 S'estén i consolida la vaga general

Es ja tota la comarca. Els vaguistes al carrer. Bars, comerços, botigues, escoles, alguns bancs, van tancant a mesura que hi parlen els treballadors. La gent surt als balcons o baixa al carrer i aplaudeix, anima els vaguistes. S'afegeixen alguns grups de dones. L'entusiasme popular és enorme. Hi ha gent que ofereix menjar i beure als vaguistes.

Es produeixen algunes topades amb la policia, en certa mesura més dures que el dia abans. Però la policia vacil.la en enfrontar-se obertament amb el poble. Tal com està la cosa només podria fer-ho si metrallava les masses.

Una altra assemblea de càrrecs sindicals dissabte 6. Endemés de reafirmar la continuació de la VAGA, s'hi formen tres comissions de càrrecs sindicals per tal d'entrevistar-se amb el governador, el bisbe i en Socías Humbert per plantejar novament la raó de les exigències obreres, la seva disposició a negociar i la seva voluntat de lluita.

SANT FELIU

El dia 5 s'incorpora a la VAGA GENERAL. Així com a Cornellà i a Sant Joan Despí el primer impuls per a generalitzar la vaga des del carrer el varen donar principalment els treballadors de tallers petits, a Sant Feliu són dues de les fàbriques més importants, amb tradició de lluita, les que surten al carrer i arrossegen tota la població: ELECTRODOS KD i la HISPANO SUIZA.

A la carretera de Molins de Rei els vaguistes es troben amb la guàrdia civil. És la de Manresa (la de Molins sembla que es va negar a sortir, "és un problema laboral, no d'ordre públic", varen dir). Un grup de treballadors avança cap a les forces repressives, pregunten pel "qui mana la força". Surt un caporal. Li expliquen perquè lluiten els treballadors, els motius concrets d'aquella vaga, la manca de locals per als treballadors, la necessitat de reunir-se al carrer, la manca de llibertats en resum... I el caporal, sorprès per les circumstàncies, vacil.lant per la situació política, els diu que "bé", que "facin l'assemblea", que si de cas "fins que arribi el capità farà els ulls grossos". I l'assemblea continua a la carretera.

8, 9 i 10 de juliol

Per decisió de l'assemblea general de càrrecs sindicals, continua la VAGA GENERAL aquests tres dies, amb l'exigència de la llibertat dels detinguts i que no hi hagi acomiadats ni sancionats a causa de la VAGA GENERAL. Els empresaris i la CNS es comprometen en aquest sentit. Són dies d'intensa negociació, mentre la vaga continua, en els quals s'assoleixen VICTÒRIES importants.

Victòria a ELSA

L'empresa, després d'haver anunciat 200 acomiadaments, fins i tot després d'haver retirat 50 obrers de la Seguretat Social, els readmet tots tret de dos, en Navales i en Martínez, per als quals la CNS es compromet a trobar feina i a pagar-los el salari íntegre mentrestant.

L'empresa cedeix a més a més un augment de 3.200 pessetes al mes per a tots els treballadors i es compromet a noves revisions al gener i al juliol de l'any vinent. Accepta també que el treball del tercer diumenge sigui voluntari. És veritat que queden dos dirigents obrers molt prestigiosos acomiadats. No és pas una victòria total; però sí un gran pas endavant en la lluita obrera, pel que s'ha aconseguit i per com s'ha aconseguit.

Victòria al Metall

Aquí serveix el mateix criteri. S'ha aconseguit d'obligar la patronal a negociar contra l'opinió mantinguda fins en aquest moment, ja que els empresaris pretenien aplicar a la comarca, sense més sal ni més oli, el conveni provincial.

...i a SOLVAY

Les negociacions imposades pels treballadors de SOLVAY han conduït a un acord de principi:

Revisió del conveni en un 7% a partir del primer de juliol.

Pagament a tots els obrers de 4.250 pessetes a cadascú a l'agost i la mateixa quantitat a l'octubre.

Readmissió de tots els treballadors amb les següents excepcions: Dos canvien de lloc de treball, un va a un altre centre de la mateixa empresa. Un espera la sentència de Magistratura i si la sentència es d'acomiadament l'empresa li pagarà quinze mensualitats. Quatre causen baixa voluntària amb indemnització.

L'acord no serà ferm fins i tant que el Jurat obtingui la conformitat de tots els treballadors.

La solidaritat a Catalunya

De les accions solidàries destaquen la de SEAT on, desde divendres 5 fins que va acabar la vaga, hi ha hagut ATURS

Com s'ha fet...

diaris de fins tres hores a pràcticament tota la fàbrica, amb participació d'uns 15.000 treballadors. Es va saber lligar la solidaritat amb el Baix Llobregat amb la discussió de la plataforma reivindicativa amb vistes al proper conveni, a la tardor.

Aturs (SCHERMAN, VULCANO, LAVIS, PEGASO, CUMBRE, AICART, AISCONDEL, MELER...), assemblees i recollides de diners, manifestacions, s'han estès per tot Catalunya.

Cerdanyola-Ripollet Accions solidàries

Ja a l'assemblea d'enllaços i jurats celebrada el dia 4 al vespre al sindicat de Cornellà, una delegació obrera de Cerdanyola-Ripollet havia informat dels aturs solidaris a 7 empreses d'aquestes localitats.

El dia 6 grups d'obrers distribuïen pels bars, botigues i establiments públics unes capses de cartró amb la inscripció SOLIDARITAT AMB EL BAIX LLOBREGAT, per recollir diners.

El diumenge 7, assemblea de CC.OO.

El dilluns 8: assemblea d'uns 600 a AISCONDEL, amb recollida de diners; 30 minuts d'atur a AYCAR; 40 minuts d'atur per reivindicacions pròpies, durant els quals es demana solidaritat amb el Baix Llobregat, a MELER; una hora d'atur a tallers COLUMBIA; 2 hores a tallers VIRGILI i ALBI; 30 minuts d'atur i assemblea a GRACE; una hora a LUJAN; 30 minuts a SINTERMETAL (on es recullen 2.000 ptes.); acció dels empleats d'Autobusos RENOM.

Al vespre, concentració d'obrers (de 700 a 800) a la CNS; al carrer es llencen crits solidaris.

Altres accions al Vallès

Recollides de diners a nombroses fàbriques de Sabadell (20.000 ptes. a UNIDAD HERMETICA, 3.500 a CLIMAX ROCA).

Assemblees de solidaritat a les empreses de Terrassa AEG, TURU, PERCANS i SAPHIL; recollides de diners a moltes empreses.

Es torna al treball, però la lluita continua

El retorn al treball s'ha realitzat també UNIT, amb unanimitat, decidit a l'ASSEMBLEA GENERAL de càrrecs sindicals del dia 10 a la nit. Un retorn al treball amb una actitud vigilant davant dels compromisos que s'han vist obligats a prendre la patronal i la CNS. Un retorn al treball amb DISPOSICIÓ DE LLUITA!

El PSUC saluda el combat del Baix Llobregat

EL COMITÈ EXECUTIU del PARTIT SOCIALISTA UNIFICAT DE CATALUNYA

SALUDA amb profunda emoció la gran victòria assolida per la magnífica VAGA DELS TREBALLADORS D'ELSA.

La seva victòria, després d'un mes i mig de dura lluita, és la victòria de la unitat obrera, en primer lloc dels obrers d'ELSA. És la victòria de la solidaritat proletària i ciutadana de la comarca del Baix Llobregat i d'altres indrets de Catalunya amb la VAGA D'"ELSA".

Els treballadors d'ELSA han donat proves d'elevada combativitat, iniciativa i audàcia, de capacitat de negociació. Han sabut conquerir per a la seva prolongada VAGA la legalitat de les seves assemblees diàries als locals sindicals, la legalitat de la seva caixa de resistència, i han sabut rebutjar la trampa del judici a Magistratura i del vergonyós article 103, TOT IMPOSANT LA NEGOCIACIÓ DIRECTA A L'EMPRESA. Estretament units als seus dirigents, als seus jurats fidels als seus interessos de classe, han refusat totes les provocacions i han arrencat concessions econòmiques molt importants a l'empresa (40 milions de pessetes) i d'altres reivindicacions.

EL COMITÈ EXECUTIU del PARTIT SOCIALISTA UNIFICAT DE CATALUNYA

SALUDA igualment la victoriosa VAGA GENERAL DELS TREBALLADORS DE LA COMARCA DEL BAIX LLOBREGAT, que durant vuit dies han sostingut una acció de combat impresionant en solidaritat amb els seus germans de classe d'ELSA i SOLVAY i per les seves pròpies reivindicacions, en particular en defensa del Conveni Comarcal del Metall que venen exigint. Aquesta VAGA GENERAL, que s'ha guanyat el suport de la majoria de la població de la zona, que ha estat sostinguda públicament per l'Església, que ha trobat un eco solidari a la SEAT i a d'altres empreses de Catalunya, conté nombroses experiències valuoses que han de ser estudiades i generalitzades, en la perspectiva de marxa cap a una gran acció contra l'encariment de la vida, en la perspectiva de la VAGA GENERAL i de la VAGA NACIONAL, cap a les quals s'han donat nous avenços que caldrà tenir molt en compte.

EL COMITÈ EXECUTIU del PARTIT SOCIALISTA UNIFICAT DE CATALUNYA

SALUDA també la magnífica VAGA DELS TREBALLADORS DE "SOLVAY" i crida a desplegar el més gran esforç solidari de suport al seu favor, a fi de permetre-li arribar a la victòria.

Aquestes importants VAGUES pels drets dels treballadors i contra l'explotació SÓN TAMBÉ COMBATS IMPORTANTS DE LA CLASSE OBRERA I DEL POBLE PER LA LLIBERTAT, CONTRA LA DICTADURA, PER LA DEMOCRÀCIA, i creen condicions favorables per fer avançar a tot arreu la lluita final que acabi amb en FRANCO i en JUAN CARLOS i imposi la llibertat, un GOVERN PROVISIONAL DE RECONCILIACIÓ NACIONAL que promulgui l'AMNISTIA, restableixi les LLIBERTATS POLÍTIQUES I SINDICALS i convoqui ELECCIONS LLIURES a una Assemblea Constituent.

El Comitè Executiu del PARTIT SOCIALISTA UNIFICAT DE CATALUNYA.

Barcelona, 11 de juliol del 1974.

ACTITUD DE L'ESGLÉSIA

Ja havia estat molt positiva en diversos moments d'aquesta llarga lluita. Recordem la tancada obrera a Cornellà que va imposar al cap de poques hores la llibertat de tres treballadors d'ELSA detinguts.

Durant aquests dies hi ha hagut força parròquies on s'ha explicat què passava al Baix Llobregat, des d'on s'ha impulsat o facilitat la recollida d'ajut econòmic per als vaguistes. Diumenge dia 7, al matí, a nombroses esglésies es llegeix un document de la VICARIA EPISCOPAL DE LA ZONA SUR DE BARCELONA.

Una altra contribució important ha estat l'actitud de l'Abat de Montserrat que ha donat aixopluc a més de cent treballadors de la SOLVAY que es varen tancar 24 hores a Montserrat fins que, per mitjà del propi Abat, l'empresa i el governador acceptaren negociar la readmissió de 8 acomiadats.

ASSEMBLEA D'OLIVERERS — 26 de juny del 1974

«Aquí estem»

Eren més de cinc mil, arribats de tot Espanya en camions, en cotxes, en tren, a Madrid. Duien pancartes.

Enorme concentració policíaca i de Forces Armades. No era pas una reunió prohibida d'obrers o estudiants.

Varen cridar: "LLIBERTAT, LLIBERTAT!" per a l'oli d'oliva, "A BAIX LES REGULACIONS!". Es va sentir l'"slogan" del "maig francès": "SIGUEU REALISTES, DEMANEU L'IMPOSSIBLE". L'inassolible era que es revoqués la intervenció de l'oli.

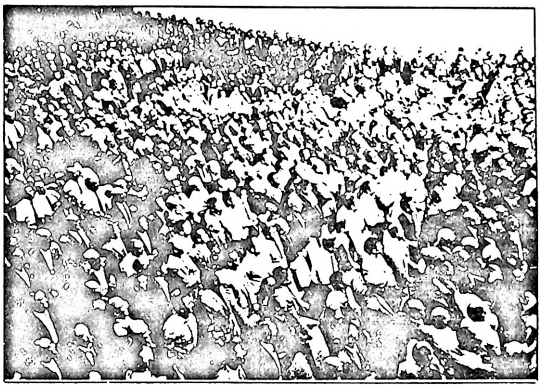

"D'aquí no ens en anem"

En entrar els ministres de Comerç i de Relacions Sindicals, els oliverers, moguts com per un ressort, es varen posar dempeus i varen guardar un minut de silenci "PER LA MORT DE L'OLIVERAR".

El ministre de Comerç: "Fóra un crim històric que l'oliverar, riquesa històrica del nostre país, hagués de desaparèixer de la nostra pàtria". "FETS I NO FRASES!", li repliquen com un sol home.

"Vull ser el vostre ministre", afegeix. "NO VOLEM MINISTRES", retrona per tota la sala. No se'l torna a veure.

L'anàlisi de la situació actual aixeca els oliverers dels seus seients. Tots volen parlar, reclamar, exigir, criticar profundament la política agrària del govern franquista. "No es pot pas suportar produir amb el 50: per cent d'encariment i límit de preus".

Parla l'Allende García-Baxter la presència del qual han exigit els assembleistes. Acolliment hostil. Ahucs ostensibles, protestes, crits de disconformitat. Demagògia. Toca el dos immediatament, després del seu predicot.

L'exportació a Líbia ha deixat 30 pessetes netes a l'exportador, per cada quilo exportat.

L'exportació a Portugal deixarà 45 pessetes per quilo a l'exportador:

"QUE ENS DONIN PARTICIPACIÓ EN LES EXPORTACIONS!", criden els oliverers.

"LA CULPA LA TENIM NOSALTRES. SI ENS UNÍSSIM EN COOPERATIVES, FARÍEM TOT EL TREBALL NOSALTRES. AIXÍ L'OLI, EL NOSTRE OLI, ANIRIA A PARAR AL CONSUMIDOR I NO ES QUEDARIA ENTRE QUATRE 'MANGANTS' ", manifesta un agricultor.

El ministre de Relacions Sindicals dóna per clausurada l'assemblea. Els oliverers criden "NO!, NO!". En Fernàndez Sordo declara, llavors, que els treballs de l'assemblea continuen. "ENS QUEDEM", "D'AQUÍ, NO ENS EN ANEM", "ENS TANQUEM FINS QUE ES RESOLGUIN TOTS ELS PROBLEMES PENDENTS".

Martín Sanz: "No pot ser, perquè el que aquí s'està demanant només ho pot resoldre el Consell de Ministres". "QUE ES REUNEIXI", exclamen els assembleistes. En veure que les coses anaven molt de debò, en Martín Sanz promet entrevistar-se aquella nit mateix amb l'Arias Navarro.

En Martín Sanz i en Fernàndez Sordo tornen i proposen nomenar una comissió mixta, de caràcter permanent, composta per 60 membres, per tal d'iniciar negociacions l'endemà. En Fernàndez Sordo promet que no s'intervindrà cap massa d'oli fins que el Govern no es pronunciï sobre les conclusions de l'assemblea. PRIMERA VICTÒRIA.

Els oliverers tornen a llurs camps amb el gest ferm, inflats d'un cert orgull per haver fet patent en públic fins on estan disposats a arribar si hom no els resol ràpidament els seus problemes.

EL CAMP ESTÀ DEMPEUS.QUIN EXEMPLE MÉS BONIC PER A TOTS!

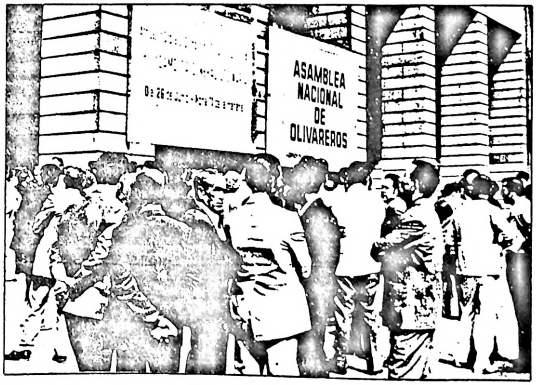

"No volem ministres"

La Conferència Paneuropea de Solidaritat amb Xile

Representants de 28 països europeus s'han reunit a París els dies 6 i 7 d'aquest mes de juliol per expressar la seva solidaritat activa amb el martiritzat poble xilè i la seva condemna de la Junta Militar feixista del general Pinochet.

Comunistes, socialistes, socialdemòcrates, cristians progressistes, radicals, organitzacions sindicals, joveníveles i de dones, han posat en relleu l'esperit antifeixista dels pobles d'Europa al cap de 30 anys de la derrota del nazisme tot posant en peu un poderós moviment solidari amb Xile.

En un document adreçat a l'opinió pública internacional, la Conferència crida a promoure tota mena d'accions per tal que "cessi a Xile l'estat de guerra intern, perquè cessin les detencions arbitràries, les tortures i els judicis sumaríssims"... "perquè siguin respectades les llibertats elementals cíviques, democràtiques i sindicals, la dignitat i els drets de l'home"... "perquè siguin alliberats tots els presos polítics i DE MANERA PARTICULAR ELS DIRIGENTS DE LA UNIDAD POPULAR, EL PROCÉS DELS QUALS S'ANUNCIA PROPERAMENT, LUÍS CORVALÁN, CLODOMIRO ALMEYDA, CARLOS MORALES I PEDRO FELIPE RAMÍREZ".

Les forces democràtiques xilenes hi estaven representades pels partits de la UNIDAD POPULAR i altres organitzacions, entre les quals el Sindicat Únic dels treballadors xilens (C.U.T.)

El company Millas, de la direcció del Partit Comunista de Xile, va dir: "La vida orgànica del nostre Partit s'ha reemprès. Ja tenim la direcció nacional funcionant a l'interior i les organitzacions clandestines s'estenen per tot el país. Hem pogut comprovar que també els altres partits de la Unidad Popular s'organitzen a terres de Xile". "Des del darrer mes de març han tingut lloc més de 40 vagues importants: els "dockers" de Puerto Montt, els minaires d'Algarrobo (Vallenar), els obrers del calçat, etc."

Ara es tracta de fer tot el possible per aconseguir que la classe obrera, els camperols, els estudiants, professionals i intel.lectuals, tot el poble de Catalunya, es faci seus els acords de París i s'intensifiqui la solidaritat amb el poble germà de Xile. En primer lloc per inpedir el judici i execució dels dirigents de la Unidad Popular, entre els quals es troba el Secretari General del Partit Comunista de Xile, company Luís Corvalán.

Mines de Cardona

Negligència criminal

No és veritat el que diu un periodista del DIARIO DE BARCELONA, segons el qual cada setmana es revisen les condicions de seguretat de les cabines i altres elements de treball.

La veritat és que molt abans de l'accident mortal del dia 10 a les mines de Cardona que va costar la vida de 4 miners per desprendiment de l'ascensor, els treballadors venien denunciant les pèssimes condicions de seguretat. Però com és corrent a la Unión de Explosivos-Río Tinto, no es va fer cap cas de les reclamacions.

El dijous 11 els miners dels pous de SALLENT i BALSARENY van fer atur general i van enviar a CARDONA una comissió nombrosa. La indignació és general en aquestes localitats, com també a SURIA, on els miners preparen l'expressió de la seva solidaritat.

Els miners de CARDONA es proposen presentar querella criminal contra Unión de Explosivos. L'atur dels miners s'anuncia amb duresa.

Cartell editat per l'organització del PSUC a Manresa.

Vida del Partit

Campanya dels 3 milions

CLASSIFICACIÓ de les 30 primeres organitzacions al 31 de maig del 1974

1.	Universitats de Barcelona	247.800 ptes.
2.	Terrassa	223.407 "
3.	Comarca 30	163.175 "
4.	Mataró	158.056 "
5.	Sabadell	142.288 "
6.	Santa Coloma de Gramenet	139.821 "
7.	Badalona	96.653 "
8.	Horta	95.456 "
9.	Grup Bolívar	94.805 "
10.	Cèl.lula Democràcia	89.719 "
11.	l'Hospitalet de Llobregat	69.990 "
12.	Tarragona	66.568 "
13.	Cornellà-Sant Joan Despí	63.741 "
14.	Sant Andreu	54.575 "
15.	Comarca 20	50.719 "
16.	Besòs	47.363 "
17.	Grup Azteca	45.100 "
18.	Casc Antic	44.534 "
19.	Sant Feliu-Molins de Rei	37.996 "
20.	Camp de l'Arpa	36.925 "
21.	Comarca 15	36.925 "
22.	9 Barris	30.495 "
23.	Prat de Llobregat	28.133 "
24.	Vilanova i la Geltrú	22.469 "
25.	Sant Vicenç dels Horts	20.517 "
26.	Sant Adrià de Besòs	18.794 "
27.	Vic	18.533 "
28.	Gràcia	17.660 "
29.	Vallès Oriental	16.825 "
30.	La Selva-Baix Tordera	16.007 "

(Fins a 57 organitzacions classificades)

La Joventut Comunista de Catalunya ha participat, fins ara, amb 72.600 ptes.

Els donatius directes al C.C. totalitzen 485.085 ptes.

Els lliuraments del Comitè de Barcelona sumen 659.833 ptes.

El projecte de nova Llei Orgànica de la Justícia

El govern va trametre a les Corts fa mesos un projecte de llei de bases per a la Llei Orgànica de la Justícia. Fa poc, al si de la comissió corresponent, va començar la "discussió". Poques vegades un projecte de llei ha suscitat crítiques tan unànimes i nombroses. A les pròpies Corts franquistes es varen formular un miler d'esmenes, algunes d'elles a la totalitat. Des de tots els sectors de la justícia s'ha demanat senzillament que el projecte fós tornat al govern.

El projecte, certament, representa una regressió respecte a la vella Llei Orgànica del Poder Judicial que hom pretén de substituir, inspirada en els principis liberals vigents en el seu temps a Espanya.

Hom ha criticat, d'antuvi, que el projecte no sigui el d'una llei articulada en comptes d'unes bases generals que el govern pugui desenvolupar després com li vingui de gust. Hom ha dit també que no contenia innovacions tècniques que el justifiquessin i que, al contrari, era farcit d'entrebancs més o menys encoberts a la independència judicial.

Però el centre de gravetat de les crítiques l'ha constituït el tema de la unitat de jurisdiccions. En efecte, el projecte consagra la permanència de la jurisdicció militar amb les seves actuals característiques d'eventual instrument de repressió política. Es pretén fer creure a l'opinió pública nacional i internacional que es suprimeix el TOP emprant el subterfugi groller de canviar-lo de nom i dir-li Tribunal Central Penal. La preocupació de no destorbar gens ni mica el sistema repressiu ha arribat fins el punt de fer expressa reserva, ja a la base primera, de les facultats governatives en matèria d'ordre públic: és a dir, les tristament famoses multes amb el seu seguici d'arrests substitutoris i abusos de tota mena.

La ponència, sentint-se més papista que el papa, fins i tot ha afegit l'inòfit juament de fidelitat als principis del "Movimiento" com a requisit previ per exercir l'advocacia.

No poden sorprendre, doncs, les crítiques. El país ha assolit ja un grau de maduració democràtica incompatible amb trapelleries feixistes d'aquest caire.

Gairebé tots els Col.legis d'Advocats s'han pronunciat contra el projecte. Els catedràtics de Dret Processal de totes les universitats espanyoles, col.lectivament, amb tot el pes de la seva categoria científica, l'han criticat durament.

El Cos de Jutges de Primera Instància i Instrucció de Madrid ha adreçat al Cap de l'Estat una extensa exposició crítica del projecte. Aquest fet és especialment significatiu, tant perquè la crítica emana dels destinataris directes del text legal com perquè revela que les posicions democràtiques estan penetrant ja profundament en el propi aparell de l'Estat.

La Comissió Nacional espanyola de "Justícia i Pau" ha demanat al govern la retirada del Projecte degut a l'exigència del jurament de fidelitat, que considera un atac a la llibertat religiosa i una lesió de drets humans inviolables.

Si el clamor de les crítiques continua la seva línia ascendent el règim pot trobar dificultats molt serioses per a poder dur endavant el projecte i fins i tot es pot veure forçat a retirar-lo.

G.J.

LA PREMSA AGREDIDA

Des que en Martín Ferrand havia agafat la direcció del DIARIO DE BARCELONA, el vell "Brusi" havia adoptat una línia molt combativa des de posicions democràtiques. El canvi de línia venia imprès per en Suqué, home del Cercle d'Economia que acabava d'adquirir una participació majoritària en la propietat del diari, i responia a una estratègia clarament política d'aquest sector tan significatiu de la burgesia "modernista" de Catalunya, en el sentit d'una ofensiva democràtica d'una gran audàcia.

Aquesta orientació, d'altra banda, havia permès a un conjunt de periodistes de desenrotllar una activitat informativa molt valenta. Per unes i altres raons el diari s'estava guanyant meresoudament un nou públic lector.

Tot plegat havia de molestar els ultres. L'aparició d'una secció fixa, "A 630 km.de Madrid", amb categoria d'editorial, signada per Manuel Jiménez de Parga, juntament amb uns "davantals" d'una gran pugnacitat, han fet vessar el ressentiment del ranat vociferant dels ultres, encapçalats per Emilio Romero, que no ha dubtat a llençar des de PUEBLO i el NOTICIERO greus amenaces i incitacions al govern a reprimir.

Un article titulat "Contra la elección de una Miss", on era ridiculitzada la Sección Femenina, ha estat el pretext d'una agressió administrativa que ha costat la dimissió del director i la supressió del comentari quotidià d'en Jiménez de Parga. Els ultres han fet prevaler la seva opinió en el Govern. Però en Suqué ja s'ha manifestat -segons CAMBIO 16- pel manteniment de l'actual línia informativa i el periòdic segueix, efectivament, per un camí molt positiu.

Aquest fet adquireix tota la seva dimensió si hom el situa en el context general d'una repressió accentuada contra la premsa. Després d'uns mesos de tolerància, el clima empitjora: expedient contra SABADO GRAFICO, processament del director del CORREO DE ANDALUCIA (per haver publicat l'homilia del bisbe Añoveros), segrest de la revista aragonesa ANDALAN. I sobretot, multa i clausura per 4 mesos del POR FAVOR i, ara, l'atac contra el DIARIO DE BARCELONA.

Aquí apareixen amb claredat transparent els límits de l'oberturisme del govern Arias i s'endevinen les fortes tensions internes que travessen l'equip ministerial.

Des d'aquestes planes saludem els periodistes i empresaris de la premsa que lluiten per una política informativa lliure, i manifestem la nostra solidaritat amb tots els col.legues de la premsa legal víctimes del feixisme.

Foc purificador contra la funesta mania de pensar

L'incendi del cine Balmes, on es projectava el film de Carles Saura "La prima Angèlica", s'ha produït quan encara era fresca la indignació contra l'atemptat a la distribuidora Enlace, també a la nostra capital.

Aquests actes indiquen el nerviosisme ultrafeixista davant de l'accelerada descomposició de la dictadura. Però el més revelador és que, lluny de frenar l'avenç democràtic, l'estimulen.

El gremi de llibreters de la "província" de Barcelona ha decidit dedicar els aparadors de les llibreries durant uns dies als llibres d'Enlace. El seu president Boixareu ha dit que es tracta no sols d'un ajut econòmic, sinó d'un acte d'afirmació en el valor dels seus llibres i de la cultura en contra dels seus enemics.

El propi Ministeri d'Informació i Turisme, després de condemnar l'atemptat, ha realitzat ja la compra de llibres d'Enlace per un valor d'un milió de ptes que aniran als fons de les biblioteques i ateneus públics. Gràcies a la pressió popular, els Pío Cabanillas i els De La Cierva no sols no es donen per vençuts davant de la pressió ultra (que ha guanyat punts en molts fronts darrerament), sinó que contraataquen de forma espectacular. El fet és important i revelador de l'agudesa de les tensions al si del govern.

Mentrestant es multipliquen les manifestacions de solidaritat amb Enlace. Es criptors catalans recullen adhesions massivament. La reacció democràtica ha de fer-se sentir vigorosament en tots els atacs de la barbàrie nazi contra la "funesta" mania de pensar, llegir i veure cinema.

OPOSICIONS A MAGISTERI

Des de feia 4 anys s'havia trencat la regla de convocar anualment oposicions a Magisteri. I quan s'han tornat a convocar enguany, la decepció ha estat considerable des del primer moment: únicament 10.000 places per tot Espanya. Només els interins són uns 40.000 a tot Espanya, i lògicament tots ells estan interessats a superar la condició d'interinitat i esdevenir mestres propietaris. Són, doncs, 40.000 candidats possibles, als quals cal afegir els milers de mestres acabats de sortir de les Escoles Normals, els contractats, els que treballen a la Privada i volen passar a l'escola estatal i els milers de llicenciats sense feina que, per primera vegada, tenen opció a aquestes oposicions. Val a dir que l'escola estatal no vegeta per manca d'interessats a treballar-hi!

Les dades anteriors revelen la veritat del sistema d'oposicions: un filtre selectiu per fer accedir amb compta-gotes uns pocs escollits al daurat privilegi... de les 15.400 ptes. mensuals que cobra un mestre titular. Per la Hisenda franquista és una bona forma d'estalviar diners a costa de la instrucció popular: la diferència de sous entre mestres interins i propietaris és d'unes 6.000 ptes. mensuals. Mentrestant, centenars de mils de nens estan sense escolaritzar o s'amunteguen en aules de 40, 50 o 60 alumnes.

El caràcter irracional, memorístic i selectiu de les oposicions - denunciat dies abans en un acte públic del Col.legi de Llicenciats i l'Associació d'Antics Alumnes del Magisteri - s'ha posat de manifest de manera grotesca en aquestes oposicions de finals de juny-primers de juliol. Els exàmens contenien preguntes fora de programa, la qual cosa ha motivat que a Barcelona es produïssin deserccions massives de les aules d'examen, en signe de protesta. En un cas van abandonar l'aula més de 50 opositors. Un grup de mestres ha iniciat un recurs contra l'examen. El descontentament i la protesta s'han produït també a les restants capitals de "província" catalanes.

EL POBLE GUANYA. «CASCABEL» CONTINUA

Des de la tarda del 28 de juny fins a la nit del 2 de juliol va durar la lluita per la continuïtat de l'escola-guarderia "Cascabel", del barri del Besòs. Tot aquest temps van romandre tancats dins de l'escola nombrosos nens, pares i mestres de "Cascabel" i veïns del Besòs i altres barris. En alguns moments hi havia dos-centes persones. Durant tot aquest temps la solidaritat dels barcelonins es va materialitzar en concentracions de centenars de persones davant de "Cascabel", aportació d'aliments i totes les coses que necessitaven els tancats i suport a les seves exigències.

La lluita no ha consistit només en tancar-se. L'assemblea de pares ha mantingut una discussió amb representants de l'Ajuntament, entre ells en Sicart, delegat de Cultura, i de la delegació del Ministeri d'Educació i de l'Institut Municipal d'Educació, i fins i tot amb l'alcalde.

Els delegats dels pares i mestres han mostrat tot al llarg de la negociació una admirable serietat, dignitat i fermesa. I un gran sentit de la responsabilitat i l'ordre. No podem dir el mateix de la part oficial, especialment d'en Sicart.

Finalment, a la nit del 2 de juliol es signava un document conjunt que constitueix un triomf ressonant del poble: "Cascabel" continuarà, com a guarderia i com a escola. Els pares i mestres han imposat les seves reivindicacions de gratuïtat, provisió de mestres i personal, sistema educatiu, etc. i la participació de l'Associació de Pares en el funcionament i activitats pedagògiques de "Cascabel".

Un cop més els franquistes han constatat que ja no tallen el bacallà. Encara són al poder, sí; però el poble els disputa aquest poder constantment i moltes vegades, com ara a "Cascabel", la raó i la força del poble s'imposen. I apropen l'hora de la llibertat.